

Priznanja športnim delavcem

Ob 30-letnici ustanovitve OF in 25-letnici telesne kulture v novi Jugoslaviji je zveza za telesno kulturo Slovenije podelila priznanja zaslužnim delavcem s področja telesne kulture. Podelitev teh priznanj je bila zaupana posameznim strokovnim zvezam in občinskim zvezam za telesno kulturo.

V naši občini je bilo še posebej slovesno in prijetno. Po uradnem delu – podelitvi priznanj, kar so neprisiljeno opravili predsednik občinske skupščine Moste-Polje Polde Maček, predsednik ObZTK Moste-Polje prof. Anton Medved in sekretar Ob ZTK Pavel Kos – se je med nagrajenci razvil sproščen razgovor. Predsednik Polde Maček je tudi ob tej priliki poudaril, da naj sicer zaslužena priznanja ne pomenijo slovesa, temveč prej vzpodbudo za nadaljnje delo. Sodeč po razpoloženju

nagrajencev, ki so se že na sami slovesnosti poglabili v vrsto strokovnih razprav, je bilo čuti, da še ne mislijo odnehati.

Priznanja so prejeli naslednji: Marija Arko, Vanda Bedenk, Jože Bezljaj, Jože Borštnar, Milan Boškovič, Rudi Burič, Franc Butara, Andrej Ciuha, Vlado Češnovar, Drago Damjanovič, Janez Deisinger, Mile Djakič, Brane Ellsner, Ciril Fain, Marjan Gostinčar, Radovan Golja, Franc Goljar, Tatjana Goljar, Albin Galof, Janez Gašperin, Leopold Jeras, Viktor

Jarc, Stane Jakša, Leopold Kos, Lado Krošelj, Bogo Krenčič, Silvo Kristan, Marjan Krevh, Drago Kopinič, Dimitrij Kobilica, Jože Maverič, Mira Miklavčič, Anton Medved, Tone Novak, Vili Omahen, Ivo Otrin, Cveto Pavčič, Mik Pavlovič, Rudi Puhar, Lojze Perharič, Jože Prunk, Janez Presl, Leon Plazer, Pavle Ravnik, Marjan Rožanc, Ludvik Šnajder, Peter Šterk, Bogdan Šturm, Karl Štrekelj, Marijan Udir, Janez Virk, Adi Vlachs, Stane Vršaj, Janko Vidic, Franc Taurer, Tomo Zevnik, Ivan Žagar in Janez Wallas ter organizacije: hokejski klub Slavija, občinska zveza za telesno kulturo Moste-Polje in rokometni klub Slovan.

DEDEK MRAZ NAS NI POZABIL

Na vseh 16 osnovnih šolah, v vseh vzgojnovarstvenih zavodih in na prireditvah za predšolske otroke, ki ne obiskujejo vzgojnovarstvenih zavodov, je bilo zadnje decembrske dni zelo živahno in veselo.

Prireditve otrokom zelo veliko pomenijo, saj se tam kar najboljšo sprostito in razveselijo.

Vsa terenska društva prijateljev mladine v krajevnih skupnostih so obdarovala malčke na različne načine. Za boljše počutje je poskrbela tudi občinska zveza prijateljev mladine, ki je obdarovala učence 10 podružničnih šol s prevozom in ogledom štirih lutkovnih predstav, izposojevala je „uniformo“ dedka Mraza s spremstvom zajčkov, medvedka in pingvina ter risane filme, ki so jih zabavali pred prihodom dedka Mraza na prireditvah.

Društvo prijateljev mladine in krajevna skupnost Moste sta obdarovala otroke s predstavo filmov in lutk ter z darili. Velika dvorana občinske skupščine je bila polna otrok od 2 do 7 let v spremstvu staršev, ki so

budno sledili „Tobiju“. Še večje veselje pa je bil dedek Mraz z darili. Enako veselje je bilo v Hrušici, na Lipoglavu, v Sostrem, Javoru, Polju... V Križevski vasi so nastopili na sprejemu dedka Mraza prav vsi učenci in se veselili skupaj z zastopnicami pokrovitelja Izolit in občinske zveze prijateljev mladine; ti dve organizaciji sta poskrbeli tudi za obdaritev vseh otrok.

Poleg posameznih prireditev so si otroci lahko ogledali osrednjo mestno prireditev z dedkom Mracom na Gospodarskem razstavišču in v športnem parku hale Tivoli, kjer sta štiri dni vladala veselje in smeh naših najmlajših, ki so prišli gledat žonglerja ali miniaturno želez-

nico; poslušat pravljice, se drsat in pobožat dedka Mraza.

Občinska zveza prijateljev mladine, terenska društva prijateljev mladine, krajevne skupnosti, pokrovitelji šol in vzgojnovarstvenih zavodov ter uprave šol so poskrbeli, da je prav vsak otrok v naši občini bil deležen novoletnega veselja in pravljicega doživljanja.

Na vseh prireditvah je vladalo veselje, trlo se je malčkov ob veselem pričakovanju dedka Mraza... toda kaj je bilo na Kodeljevem? Društvo prijateljev mladine Kodeljevo je obdarovalo precej otrok z denarnimi boni, nakupilo pomaranč in bonbonov za predšolske „zunanje“ otroke, občinska zveza prijateljev mladine je organizirala filme in dedka Mraza s spremstvom, vendar je bila tovarišica „operater“ žalostna: „Komu naj predvaja filme o slončku, saj sta v dvorani samo dva otroka!“ Po Kodeljevem je bilo razobešenih dovolj letakov, obvestilo je bilo objavljeno tudi po radiu. Tovaršica Vera je poklicala ravnateljstvo šole Ketteja in Murna in že je razredničarka pripeljala cel prvi razred učencev. Dvorana je bila v hipu polna, polni pa so bili tudi žepi in vrečice prvošolčkov, ki so se veselili nepričakovani obdaritvi dedka Mraza.

Sprašujemo se le, kje so bili malčki Kodeljevega – oni predšolski, na katere so zaman čakale tovaršice društva prijateljev mladine Kodeljevo... Mar so prejeli darila že prej? Zakaj – saj poznamo le dedka Mraza, ki nas obišče za novo leto!

Najbrž bo prihodnji dedek Mraz imel več dela, ker bo pač pripravil in vpisal v svojo knjigo vse otroke in potem bodo gotovo prišli! Škoda, malčki – zamudili ste!

ZAKLJUČNA OBČINSKA SVEČANOST ČLANOV DRUŠTVA PRIJATELJEV MLADINE IN PIONIRJEV OB 30-LETNICI ZVEZE PIONIRJEV JUGOSLAVIJE IN 20-LETNICI ZVEZE PRIJATELJEV MLADINE TER 10-LETNICI KURIRČKOVE POŠTE

ŠTEVILNE PRIREDITVE

Proslavljanje je trajalo skozi vse leto 1972. Imelo je delovni in manifestativni značaj, saj je bilo obenem tudi zahteva po nadaljnjem razvoju in ustvarjanju boljnih možnosti za socialistično vzgojo mlade generacije. Vse proslave so vodile k večjemu vrednotenju dela z otroki in za otroke nasploh. Posebno živahno je bilo v vseh pionirskih odredih in društvi prijateljev mladine v decembru, kjer so se skrbno pripravljali na veliko slovesnost 27. decembra – na zaključno praznovanje 30-letnice zveze pionirjev Jugoslavije.

Programi za ta teden so po šolah še posebej skrbno pripravili. Sprejemali so goste: pokrovitelje svojih šol, predstavnike družbenopolitičnih organizacij in starše. Izvajali so kulturne pogoje, na katerih so sodelovali pevski, dramski, literarni in drugi krožki. Prebrali so pismo tovariša Tita pionirjem in pismo „Pionirji Titu“. V pionirskem odredu „Jovo“ na šoli Dolško so ob navzočnosti zastopnika republiške zveze prijateljev mladine in svojega pokrovitelja Indos razvili pionirski zapor. Na mnogih šolah so organizirali razstave, na katerih so pokazali razvoj in uspehe pionirskih odredov.

Večini tega dela je dala poudarek občinska zveza prijateljev mladine, ki je 27. decembra organizirala zaključno proslavo v veliki dvorani občinske skupščine Moste-Polje. Prisotne delegate pionirskih odredov – po trije pionirji iz vsake šole – njihove mentorje in zapeljane goste je pozdravila sekretarka občinske zveze prijateljev mladine in prosila predsednika zveze tovariša Rolih, da je nagovoril navzoče. Pevski zbor oš Vide Pregarc je zapel pionirsko himno, nakar je povzela besedo predsednica komisije za delo s pionirji pri obč. ZPM Irena Gotsel:

„Na zadnji dan pred tridesetimi leti je bila na prvem kongresu ZMJ v Bihaču ustanovljena pionirska organizacija. 30 let je lep jubilej, saj že več kot četrt stoletja vzgojno vpliva na mlade generacije. Rodila se je v najtežjih trenutkih zgodovine jugoslovanskih narodov, med NOB, kot podmladek mladinske organizacije. Po svojih otroških močeh so pionirji prispevali k boju svojih očetov za svobodo in pravičnejšo družbo. To so veliki vzgojni cilji, ki so zapisani v programu PO, katerega so pionirji častno izvrševali do danes. Otroci – pionirji so bili sami sebi vzgojitelji in so s tem postali neločljivi del OF, fizično in moralno združeni z usodo svojega naroda.“ Nato je nadaljevala s prikazom dela pionirske organizacije po vojni, ko je ta postala nepogrešljiva trajna sestavina naprednih

družbenih sil samoupravne socialistične družbe: „Zveza pionirjev je vzgojna patriotična otroška organizacija, ki oblikuje otrokove pozitivne lastnosti, razvija ljubezen do domovine, ohranja svetle tradicije in zglede iz našega NOB, vodi jih k spoznavanju in razumevanju zgodovinske in kulturne dedščine vseh narodov in narodnosti SFRJ in človeštva, spodbuja in organizira medsebojne stike poznanstva, sožitje in sodelovanje ter tako prispeva k razvoju in utrjevanju bratstva in enotnosti mladih v naši domovini. Naloga je skrbeti, da se v vseh oblikah dejavnosti, ki združujejo pionirje, spoštujemo in uresničujemo socialistični idejni vzgojni cilji, kajti v vseh vsebinah in oblikah dela si lahko mladi človek pridobiva osnove za socialistični in materialistični znanstveni pogled na svet, kar mu omogoča razumevanje naravnih in družbenih procesov in ga usposablja za boj za napredek družbe in samega sebe.“

Leta 1952 je bila ustanovljena ZPM in prevzela skrb za delo s pionirji. Posveča veliko skrb delovanju otrok o prostem času in želi uresničiti želje po interesnih dejavnostih, katere združujejo JPI. Potem je predsednica govorila o JPI od leta 1960 dalje in zaključila: „V letih 1971–1972 so igre potekale pod naslovom Tisoč radosti“. Tudi tega tekmovalnega so se pionirji udeležili in v precejšnji meri osvojili spominski znak. To etapo zaključujejo danes. Ob tridesletnici PO lahko s ponosom gledamo na prehojeno pot pionirjev, na njihove uspehe in zmage v socialistični domovini!“

V nadaljevanju kulturnega programa so nastopali recitatorji oš Ketteja in Murna, Jožeta Moškriča, folklorna skupina oš Polje in harmonikarski orkester glasbene šole. Pionirka je prebrala tudi pismo tovarišu Titu in s petjem zbora Vide Pregarc je bil zaključen prvi del slovesnosti.

Sledila je podelitev priznanj. Najprej je prejelo deset pionirskih odredov naših šol znak Tisoč radosti ob

zaključku JPI, štiri podružnične šole pa diplome. Vseh šestnajst pionirskih odredov pa je prejelo republiško priznanje za desetletno sodelovanje pri kurirčkovi pošti. To priznanje so prejeli tudi občinski odbor ZZB NOB, občinska zveza prijateljev mladine in tovarš Maks Burger.

Osnovna šola Ketteja in Murna je prejela še priznanje za denarni prispevek za izgradnjo šole v Cerklnem. Lepo je bilo gledati ponosne pionirje, ki so resnih obrazov sprejemali pohvale med ploskanjem svojih mentorjev in voditeljev. Njihove vedre oči so govorile: „Se bomo pridni, Titovi pionirji!“

Sledila je podelitev občinskih plaket, na katerih je bilo zapisano:

ZA POŽRTVOVALNO IN VZTRAJNO DELO V DOBRO MLADEGA RODU VAM IZREKAMO PRIZNANJE!

ZVEZA
PRIJATELJEV MLADINE
OBČINE LJUBLJANA
MOSTE-POLJE

Priznanja je prejelo sto enajst dolgoletnih sodelavcev – članov DPM; to so naši učitelji – mentorji PO po šolah, ravnatelji osnovnih šol in vzgojnovarstvenih zavodov, delovne organizacije, pokrovitelji osnovnih šol, predsednik naše občinske skupščine, člani predsedstva naše zveze in terenska DPM, mladinski klub Kajuh, glasbena šola, Črni mrav in mnogi drugi dolgoletni sodelavci zveze prijateljev mladine.

Tovarš Rolihu je izročila priznanje tovaršica Zibna – članica republiškega odbora zveze prijateljev mladine, ki je tudi prisostvovala slovesnosti. V svojem kratkem nagovoru je vsem zaželela še nadaljnjih uspehov pri delu in izvajanju nalog in akcij.

Po podelitvi priznanj je tovaršica Vera ponovno zahvalila vsem z željo, da še naprej tesno sodelujejo in povabila pionirje in vse goste na zakusko – darilo občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje.

SMUČARJI!

V soboto, 17. februarja 1973 bo v Kranjski gori VIII. tradicionalno sindikalno prvenstvo v veleslalomu. Propozicije tekmovalnosti so iste kot na predhodnih tekmovalnostih, novost predstavlja le določilo, da imajo pravico do nastopa izključno člani sindikata delovnih organizacij z območja občine Ljubljana Moste-Polje. Za vse druge občane bo v kasnejšem terminu organizirano še eno tekmovalnost.

Torej smučarji v moščanskih delovnih organizacijah: prijavite se referentom za rekreacijo v vaših kolektivih, le-ti pa naj pravočasno prijavijo ekipe organizatorju prvenstva, občinski

zvezi za telesno kulturo Ljubljana Moste-Polje. Celoten razpis tekmovalnosti so prejele vse delovne organizacije, zaključni rok prijav je 10. februarja 1973.

Še en vrtec

Prejšnji teden so v stanovanjskem naselju Nove Jarše v Kvedrovi ulici nasproti Javnih skladišč odprli nov Marlesov montažni vrtec za 120 predšolskih otrok. Ta vrtec je bil zgrajen iz sredstev občinskega proračuna (2,4 milijona dinarjev) in bo le delno ublažil probleme otroškega varstva v tej zgoščeni stanovanjski soseski. Trenutno namreč čaka na ugodno rešitev kar 300 prošenj za sprejem otrok v varstvo. Zaradi tako velikih potreb pa bodo, če bo šlo vse po načrtu, zgradili v starem delu te stanovanjske soseske še en vrtec iz samoprispevka, in sicer do konca leta 1973.

MOJSTER JUDA, TONI PIŠLER

Vsak dan na poti v službo se srečavam s športnikom, ki je lahko zgled vsem po svoji skromnosti in tovarštvu. To je Toni Pišler, mojster juda, član ŽTAK – Ljubljana, zdaj Olimpija. Na moja vprašanja je bil takoj pripravljen odgovarjati.



Toni Pišler (desni) s trenerjem državne reprezentance judistov Jožetom Škrabo

Rojen? 10. decembra 1941 v Ljubljani.

Kdaj si se začel ukvarjati z judom?

Trenirati sem začel leta 1959 in sem takoj začel nastopati za ekipo ŽTAK – Ljubljana.

Vem, da je želja vsakega športnika – judoista, da osvoji mojstrski pas in ti si eden redkih v Sloveniji, ki ta pas res ima. Kaj pa drugi uspehi?

Težko je povedati vse natančno, toda po mojem mnenju je osvojeval naslova mojstra juda enkratno doživetje. Bil sem tudi večkratni prvak Slovenije, posamezno ter državni prvak v ekipi Ljubljane. V veliko veselje oziroma dragocena zmaga pa je bila osvojeval memoriala za Baumgartnarjev pas leta 1966.

Koliko časa misliš še tekmovali?

Toliko časa, dokler ne bo v klubu res takih športnikov, ki me bodo lahko zamenjali.

In kaj potem – ti ne bo težko?

Za sedaj še ne vem, možnosti je več, lahko rekreativno treniram ali se posvetim trenerstvu, morda tudi sojejni.

Kaj misliš o razvoju tega športa v naši občini?

Ce bi gledal z vidika narodne obrambe, potem mislim, da je prava škoda, ker tega športa ne uvajamo v širše množice. Sicer pa je to amaterizem, ki bi lahko prodrl v naše TVD Partizane. Toda žal judu posvečamo premalo pozornosti.

Kdo je po tvojem mnenju zaslužen za tvoje uspehe?

To je Jože Škraba, mojster juda 3 dana, trener državne reprezentance!

In še bodica: si bil kot član ekipe 6-kratnih prvakov Jugoslavije in 11-kratnih prvakov Slovenije ter ob osvojitvi mojstrskega pasu kdaj deležen sprejema najboljših športnikov naše občine?

Odgovor je bil negativen!

FINKOVA MAMA SE NE DA



Pred 5 leti se je v Zalogu naselila (pri hčerki) Antonija Fink, ki se je rodila 15. januarja 1883 v Sostrem in je trenutno med najstarejšimi prebivalci Zaloga. Ker je 90 let že kar lep jubilej, sem jo zaprosila, da za bralce Naše skupnosti pove kaj o sebi. V krajšem razgovoru mi je ob

tem, ko je pazila na vnuke, nekoliko presenečeno pripovedovala:

„Človek, ki živi 90 let, marsikaj iz življenja pozabi. Moje življenje, posebno v mladosti, je bilo trdo. V naši družini nas je bilo 12 otrok; temu primerno je bilo tudi naše socialno stanje. Od vseh otrok živi na Fužinah le še sestra, stara 84 let.“

Kljub temu, da takrat šola še ni bila obvezna, sem končala 4 razrede osnovne šole ter se naučila brati in pisati. Z branjem si še sedaj krajšam čas.

Do leta 1922, ko sem se omožila, sem gospodinjala doma, ker je bila mati dalj časa bolehna. V službo nisem nikoli hodila, ker sem primožila 4 otroke, 2 pa sta se rodila še kasneje. Mož je delal v Papirmici Vevče, ki nam je tudi oskrbela dvosobno stanovanje, s katerim smo bili takrat zadovoljni, kljub temu, da je bilo za 8 ljudi premalo prostora.

Da smo se kolikor toliko lahko preživljali, smo najeli tudi nekaj zemlje. Poleg 6 otrok in obdelovanja zemlje sem morala trdo delati od jutra do večera.

Ce samo pomislim, kako smo včasih prali pozimi...!

Sedaj že peto leto živim pri hčerki, kjer mi ničesar ne manjka; le zdravja. Težko hodim, ker sem polna revme in drugih bolezni, ki se z leti skopljajo na stare ljudi. K zdravnikom ne hodim, ker jim kaj prida ne zaupam. Mislim si: kadar umreš, pač umreš!

Ponoči večkrat ne morem zaspati vse tja do zgodnjih jutranjih ur. Takrat premišlujem vse mogoče, veliko tudi o otrocih, ki me večkrat obiščejo. Ker ne morem hoditi, me zet včasih zapelje do sestre na Fužine, da malo poklepetava.

Finkova mama pri 90 letih ne govori preveč, pa tudi premalo ne! Govori toliko, kolikor je potrebno in vedno zadene bistvo. Takšno jo je napravilo življenje, ki ji ni prizanašalo, dokler niso zrasli otroci, ki ji skušajo vsaj delno povrniti, kar je storila zanje. Pridružimo se želji Finkove mame, da bi se ji zdravje izboljšalo, dodamo naj pa še no – da bi čimdlje ostala srečna in zadovoljna med svojci in nami, Založani!

Podrtija v Zgornjem Kašlju



Tudi tole podrtija v Zgornjem Kašlju bi lahko že zdavnaj odstranili saj v njej domujejo le miši in podgane